* آلفا هلیس یا به دست آوردن بیشترین تعداد پیوند H داخل مارپیچ و بین H و R کاملا توسط خود زنجیره های جانبی آن تعیین می شود.
* R ها می توانند شامل آمینو اسیدهای قطبی، غیر قطبی، آبگریز یا آبدوست باشند

عوامل و مراحل همانندسازی

در همانندسازی سه عامل مؤثر است:

- ملکول دِنا به عنوان الگو
- آنزیمی که نوکلئوتید ها را به صورت مکمل کنار یکدیگر قرار دهد.

واحدهای سازنده دِنا که بتوانند در کنار هم نسخه مکمل الگو را بسازند.این واحدها نوکلئوتیدهای سه فسفاته هستند.

قبل از همانندسازی دِنا باید پروتئین‌های اطراف آن یعنی هیستون‌ها از آن جدا شوند تا همانندسازی بتواند انجام شود پس از آن دو رشته الگو هم باید از هم باز شوند .

به نظر شما برای باز شدن دو رشته دِنا چه پیوند هایی باید شکسته شوند ؟

آنزیم **هلیکاز**[1] این کار را انجام میدهد . این آنزیم ابتدا مارپیچ دِنا را باز می کند سپس دو رشته دِنا را در محلی از هم فاصله میدهد. شکل ۱۱

شکل ۱۱- همانندسازی در دِنا

انواعی دیگری از آنزیم ها با همدیگر فعالیت می کنند تا یک رشته دِنا در مقابل رشته الگو ساخته شود. یکی از مهمترین آن ها که نوکلئوتیدهای مکمل را با نوکلئوتیدهای رشته الگو جفت می کند **دِنابسپاراز**[2] (دِنا پلی مراز) است.

دو راهی همانندسازی

در محلی که دو رشته دِنا از یکدیگر جدا شده‌اند، ساختار Y مانندی بوجود می‌آید که دو راهی همانندسازی نام دارد. در این محل پیوند هیدروژنی بین دو رشته گسیخته و دو رشته از یکدیگر باز شده‌اند. همچنین پیوندهای فسفودی استر جدیدی در حال تشکیل هستند. دِنابسپاراز نوکلئوتیدها را به انتهای رشته در حال تشکیل اضافه

---

[2]- Helicase

[1]- دِنا Polymerase

* ماریچ راست مارپیچ

نکات کلیدی مدنظر در این مدل:

- هر ملکول دِنا در حقیقت از دو رشته پلی‌نوکلئوتیدی ساخته شده است که به دور محوری فرضی پیچیده شده و ساختار مارپیچ دو رشته‌ای را ایجاد می کند. این مارپیچ اغلب با یک نردبان پیچ خورده مقایسه می‌شود که در آن دو رشته نرده‌های کنار نردبان را تشکیل می‌دهند و در آن قند و فسفات تکرار شده و با پیوند **فسفودی استری** به هم وصل شده‌اند. پله‌های این نردبان نیز بازهای آلی متصل به قند هستند که هر کدام با باز آلی رشته دیگر پیوند هیدروژنی تشکیل می‌دهند.شکل ۸

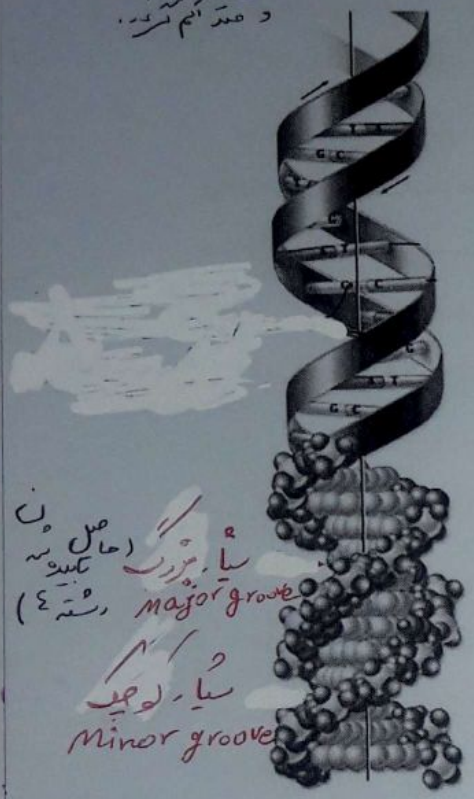

شکل۸- مدل مارپیچ دو رشته ای دِنا

- پیوندهای هیدروژنی بین بازها، دو رشته دِنا را در مقابل هم نگه می‌دارد. این پیوندها بین جفت بازها به صورت اختصاصی تشکیل می‌شوند. آدنین (A) با تیمین (T) در کنار هم قرار میگیرند و گوانین(G) با سیتوزین (C) جفت می شوند . به این جفت بازها **بازهای مکمل** می گویند.بین C و G بیشترین پیوند هیدروژنی تشکیل می شود .مکمل بودن باز های آلی نتایج ازمایشات شارگف را نیز تایید می کند.

بیشتر بدانید

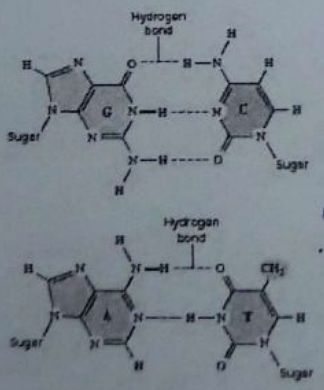

شکل ... بازهای مکمل (بیشتر بدانید است)